

C?436/06. sz. ügy

Per Grønfeldt és Tatiana Grønfeldt

kontra

Finanzamt Hamburg – Am Tierpark

(a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„A t?ke szabad mozgása – Adózás – Jövedelemadók – A t?ketársaságban fennálló részesedés (részvény) átruházásából származó nyereség adóztatására vonatkozó nemzeti szabályozás”

Az ítélet összefoglalása

A t?ke szabad mozgása – Korlátozások – Adójogszabályok – Jövedelemadók

(EK 56. cikk)

Az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely szerint a más tagállamban letelepedett t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség valamely adott évben már akkor is adóköteles volt, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság t?kéjében közvetlenül vagy közvetve legalább 1%-os részesedéssel rendelkezett, míg a társasági adó tekintetében teljes kör? adókötelezettséggel rendelkező, az elsőként említett tagállamban letelepedett t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség minden egyéb tekintetben azonos körülmények mellett ezen adott évben csak legalább 10%-os mérték? jelent?s részesedés esetén volt adóköteles.

A t?kebefektetés helye alapján alkalmazott ilyen eltér? bánásmód ugyanis azzal a következménnyel jár, hogy visszatartja a részvényeseket attól, hogy valamely másik államban letelepedett társaságokban t?kebefektetéseket hajtsanak végre, és korlátozó hatást gyakorol a másik államokban letelepedett társaságokra a tekintetben, hogy akadályozza ?ket az érintett tagállamban történ? t?kegy?jtésben. E tekintetben nincs jelent?sége annak, hogy az eltér? bánásmód csak korlátozott ideig állt fenn, mivel pusztán e körülmény nem zárja ki, hogy az eltér? bánásmód jelent?s hatásokkal járjon, és így azt sem, hogy a t?ke szabad mozgásának akadályozása ténylegesen megvalósuljon.

Az ilyen eltér? bánásmódot nem igazolhatja a teljes adóztatás biztosításának szükségessége, amely összefügg az adórendszer koherenciája fenntartásának szükségességével, mivel a részvényes vonatkozásában nincs közvetlen összefüggés az érintett adókedvezmény és e kedvezmény valamely meghatározott adóteherrel történ? kiegyenlítése között. Továbbá az említett eltér? bánásmódot nem igazolja az, hogy a tagállamok az átmeneti szabályozás végrehajtása során mozgástérrel rendelkeznek annak érdekében, hogy hosszú távon összeegyeztethetővé tegyék a társasági adóra vonatkozó nemzeti szabályozást a közösségi joggal, és eltöröljék az esetleges hátrányos megkülönböztetéseket. E mozgásteret ugyanis mindig korlátozza az alapvet? szabadságok és különösen a t?ke szabad mozgásának tiszteletben tartása. Még abban az esetben is, ha valamely átmeneti szabályozás a belföldi illet?ség? társaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség adóztatását illet?en arra való jogos törekvésként értelmezhető, hogy biztosítsák a korábbi szabályozásról az új szabályozásra való zökken?mentes áttérést, e körülmény önmagában – a külföldi illet?ség? társaságban fennálló részesedés

átruházásából származó nyereség adóztatásának rovására – nem igazolhatja az említett eltérő bánásmódot.

(vö. 14–15., 26–27., 32–33., 35. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2007. december 18.(*)

„A tőke szabad mozgása – Adózás – Jövedelemadók – A tőketársaságban fennálló részesedés (részvény) átruházásából származó nyereség adóztatására vonatkozó nemzeti szabályozás”

A C-436/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Hamburg (Németország) a Bírósághoz 2006. október 23-án érkezett, 2006. szeptember 20-i határozatával terjesztett elő az előtte

Per Grønfeldt,

Tatiana Grønfeldt

és

a Finanzamt Hamburg – Am Tierpark

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó) tanácselnök, L. Bay Larsen, K. Schiemann, P. Kóris és C. Toader bírák,

előtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer,

hivatalvezető: M. Ferreira előtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. szeptember 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. és T. Grønfeldt képviseletében A. Mutscher adótanácsadó,
- a Finanzamt Hamburg – Am Tierpark képviseletében B. Fiedler Oberregierungsrat,
- a német kormány képviseletében M. Lumma és C. Blaschke, meghatalmazotti minőségben,

- a görög kormány képviselőjében K. Georgiadis, valamint O. Patsopoulou és I. Pouli, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közöségek Bizottsága képviselőjében R. Lyal és G. Wilms, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 56. cikk értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a P. és T. Grønfeldt, valamint a Finanzamt Hamburg – Am Tierpark (a továbbiakban: Finanzamt) között – két dán t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó árfolyamnyereség Németországban való adóztatása tárgyában – folyamatban lévő eljárásban nyújtották be.

Nemzeti jogi háttér

3 Ahogyan az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik, az 1999. március 24?i törvénnyel módosított, a jövedelemadóról szóló törvény (Einkommensteuergesetz, BGBl. 1999. I., 402. o.) 17. §-a vállalkozási tevékenységb?l származó jövedelemnek tekintette a t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó árfolyamnyereséget is, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság t?kéjében jelent?s, azaz legalább 10%-os közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezett.

4 A 2001/2002. évi adócsökkentés?l szóló, 2000. október 23?i törvénnyel (Steuersenkungsgesetz 2001/2002) módosított, a jövedelemadóról szóló törvény (BGBl. 2000. I., 1433. o., a továbbiakban: a módosítás utáni EStG) 17. §-a szerint a vállalkozási tevékenységb?l származó jövedelmek közé tartozott a t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó árfolyamnyereség, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság t?kéjében közvetlenül vagy közvetve legalább 1%-os részesedéssel rendelkezett.

5 A módosítás utáni EStG 17. §-ának alkalmazási rendelkezéseib?l, azaz a módosítás utáni EStG 52. §-ának (1) bekezdéséb?l és az euró bevezetésével kapcsolatos adókiegyenlítés?l szóló 2000. december 19?i törvénnyel (Steuer?Euroglättungsgesetz, BGBl. 2000. I., 1790. o.) módosított, a jövedelemadóról szóló törvény 52. §-ának (34a) bekezdéséb?l kit?nik, hogy a teljes kör? társasági adókötelezettséggel nem rendelke? társaságban fennálló részesedés átruházására, és így különösen a külföldi t?ketársaságban fennálló részesedés átruházására a 2001?es adóévt?l a módosítás utáni EStG 17. §-a volt alkalmazandó minden egyéb feltételt?l függetlenül. Ami a teljes kör? társasági adókötelezettséggel rendelke? társaságokban, vagyis f? szabály szerint a német társaságokban fennálló részesedés átruházását illeti, a módosítás utáni EStG 17. §-a csak a 2002?es adóévt?l volt alkalmazandó, és így 2001?ben az átruházásból származó árfolyamnyereség csak akkor volt adóköteles, ha az átruházó a t?kében legalább 10%-os részesedéssel rendelkezett.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

6 Az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik, hogy P. Grønfeldt részvényesként 2,1%-os, illetve 2,5%-os részesedéssel rendelkezett két dán társaság, a Navision Software A/S,

illetve a WISEhouse Denmark A/S t?kéjében.

7 2001?ben átruházta e részesedések jelent?s részét. Ennek során a Navision Software A/S társaságban fennálló részesedésének átruházásából árfolyamnyereséget ért el, a WISEhouse Denmark A/S társaságban fennálló részesedésének átruházásából pedig kisebb árfolyamveszteséget szenvedett el.

8 A Finanzamt a jövedelemadót megállapító 2003. április 10?i határozatában az említett átruházásokból származó árfolyamnyereség és árfolyamveszteség különbözetének meghatározását követ?en a módosítás utáni EStG 17. §?ának megfelele?en 2 021 287 DM összegben határozta meg az átruházásból származó árfolyamnyereséget. A Grønfeldt házaspár ezen adómegállapítás ellen ezt követ?en el?terjesztett kifogását elutasították.

9 A Grønfeldt házaspár ekkor a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt támadta meg az említett adómegállapító határozatot.

10 Szerintük az a tény, hogy a külföldi t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség akkor adóköteles, ha az e társaság t?kéjében való részesedés legalább 1%, a német társaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség pedig akkor adóköteles, ha a t?kében való részesedés legalább 10%, olyan eltér? bánásmódot jelent, amely sérti többek között az EK 56. cikkben foglalt t?ke szabad mozgásának elvét.

11 A kérdést el?terjeszt? bíróság osztja a Bundesfinanzhof 2006. február 14?i VIII B 107/04 végzésében kifejezett kételyeit a módosítás utáni EStG 17. §?ának a t?ke szabad mozgása elvével való összeegyeztethet?ségét illet?en.

12 A Finanzgericht Hamburg, mivel úgy ítélte meg, hogy az el?tte kezdeményezett jogvita megoldása megköveteli a közösségi jog értelmezését, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Öszeegyeztethet?e a t?ke szabad mozgásáról szóló EK 56. cikkel az, ha valamely külföldi t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség 2001?ben már akkor is adóköteles volt, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság t?kéjében közvetlenül vagy közvetve legalább 1%-os részesedéssel rendelkezett, míg a társasági adó tekintetében teljes kör? adókötelezettséggel rendelke? (belföldi) t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség minden egyéb tekintetben azonos körülmények mellett 2001?ben csak legalább 10%-os mérték? jelent?s részesedés esetén volt adóköteles?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésr?l

13 Ahogyan az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatból kit?nik, 2001?ben a külföldi t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó árfolyamnyereség adóköteles volt, mihamar a t?kében való részesedés elérte az 1%-ot. Ezzel szemben ugyanebben az évben minden egyéb tekintetben azonos körülmények között a belföldi t?ketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó árfolyamnyereség csak akkor volt adóköteles, ha e részesedés elérte a 10%-ot.

14 Márpedig a t?kebefektetés helye alapján alkalmazott ilyen eltér? bánásmód azzal a következménnyel jár, hogy visszatartja a részvényeseket attól, hogy valamely másik államban letelepedett társaságokban t?kebefektetéseket hajtsanak végre, és korlátozó hatást gyakorol a másik államokban letelepedett társaságokra a tekintetben, hogy akadályozza ?ket a Németországban történ? t?kegy?jtésben (lásd e tekintetben a C?446/04. sz. Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben 2006. december 12?én hozott ítélet [EBHT 2006., I?11753. o.] 166.

pontját).

15 E tekintetben nincs jelentősége annak, hogy az eltérő bánásmód csak korlátozott ideig állt fenn. Ugyanis pusztán e körülmény nem zárja ki, hogy az eltérő bánásmód jelentős hatásokkal járjon – ahogyan ezt mutatja egyébként az alapügy tényállása is –, és így azt sem, hogy a tőke szabad mozgásának akadályozása ténylegesen megvalósuljon.

16 Ahhoz, hogy az ilyen eltérő bánásmód összeegyeztethető legyen az EK-Szerződéseknek a tőke szabad mozgására vonatkozó rendelkezéseivel, az szükséges, hogy az olyan helyzetekre vonatkozzék, amelyek objektíve nem hasonlíthatók össze, vagy azt közérdeken alapuló kényszerítő ok indokolja (lásd a fent hivatkozott Test Claimants in the FII Group Litigation ügyben hozott ítélet 167. pontját).

17 A Finanzamt és a német kormány szerint az alapügyben kérdéses eltérő bánásmód olyan átmeneti szabályozás egyik eleme, amelynek a végrehajtásához a tagállamnak bizonyos mozgástérrel kell rendelkeznie, és amelynek célja, hogy hosszú távon összeegyeztethetővé tegye a társasági adóra vonatkozó német szabályozást a közösségi joggal, és eltörölje az esetleges hátrányos megkülönböztetéseket. Konkrétabban, annak érdekében, hogy azonos adóteher nehezedjék a Németországban, illetve a külföldön eszközölt befektetésekre, a társasági adóra vonatkozó német szabályozás keretében a teljes beszámítási eljárást felváltották a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárásával.

18 Ami a teljes beszámítási eljárást illeti, a német kormány eladja, hogy a tőketársaságokat fősabály szerint 40%-os adó terhelte. A részvényesek között felosztott nyereség csak 30%-kal adózott. A részvényesnek a rá vonatkozó adómértéknek megfelelően még egyszer jövedelemadót kellett fizetnie a felosztott nyereség után. Ugyanakkor teljes mértékben beszámíthatta a befizetendő személyi jövedelemadójaiba a tőketársaság által Németországban már megfizetett társasági adót. Így biztosítva volt a nyereség kétfős adóztatásának elkerülése.

19 Ami viszont a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárását illeti, a német kormány eladja, hogy a tőketársaság a 2000. december 31. után kezdődő elszámolási időszakokban a nyereség után egységesen már csak 25%-kal adózik, függetlenül attól, hogy az elért nyereséget a részvényesek között felosztja-e, vagy sem. Az osztalékban részesülő részvényes már nem számíthatja be a társasági adót. Azonban már csak az osztalék felét kell bevallania tőkejövedelem címén, mivel a másik fele mentesül az adó alól. E szabályozás ugyanúgy érinti az osztalék adóztatását és az átruházásból származó árfolyamnyereség adóztatását.

20 A német kormány szerint a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárása keretében a tőketársaság nyereségének teljes adóztatása csak akkor lehetséges – a teljes beszámítási eljárással ellentétben, amelyben a teljes adóztatás már a társaság szintjén megvalósul –, ha kombinálják a nyereségnek a társaság szintjén történő adóztatását és az osztalék felének a részvényes szintjén történő adóztatását.

21 E kombinációt, amely a német kormány szerint teljes adóztatást biztosít, megzavarná, ha a tőkében való részesedés százalékos mértéke, amely a részesedések átruházása esetén az adókötelezettséget keletkezteti, módosítás nélkül továbbra is 10%-ban lenne megállapítva. Ebben az esetben ugyanis a 10% alatti részesedéssel rendelkező részvényes úgy tudná átruházni a részesedését, hogy adott esetben mentesül az adófizetés alól, miután a társaság éveken át fel nem osztott nyereséget halmozott fel.

22 A Finanzamt és a német kormány kifejti, hogy fősabály szerint a 2001-es évtől kezdték alkalmazni a nyereséget felosztó társaság szintjén a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárásával kapcsolatos új szabályozást. Ugyanakkor a részvényes szintjén a teljes beszámítási

eljárást még a 2001-es évben is alkalmazták, ha az osztaléknyereség a belföldi illetőségű társaság 2000. évi nyereségének rendes felosztásából keletkezett. A külföldi osztalék kedvezményezettjei esetében viszont a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárását átmeneti időszak nélkül alkalmazták, mivel csak a korábban alkalmazott jog szerint nem élvezik a teljes beszámítási eljárás előnyeit.

23 E tekintetben azon kérdést illetően, hogy az olyan eltérő bánásmód, mint amely az alapügyben felmerült, objektíve összehasonlítható helyzetekre vonatkozik-e, össze kell hasonlítani annak a részvényesnek a helyzetét, aki 2001-ben külföldi illetőségű társaságban rendelkezett részesedéssel, és annak a részvényesnek a helyzetét, aki ugyanebben az évben belföldi illetőségű társaságban rendelkezett részesedéssel. A német kormány véleményével ellentétben tehát nem releváns azt összehasonlítani, hogy a külföldi illetőségű társaságban részesedéssel rendelkező részvényes milyen helyzetben volt 2001 előtt, és milyen – állítólag kedvezőbb – helyzetben volt ugyanezen évtől kezdődően.

24 Márpedig, mivel a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárását maga a német kormány állítása szerint éppen azért vezették be, hogy megszüntessék a belföldi illetőségű társaságokba való befektetések és a külföldi illetőségű társaságokba való befektetések közötti esetleges hátrányos megkülönböztetéseket, aligha vitatható, hogy e két társasági kategória részvényesei – valamely adókülönbözet olyan összefüggésben való alkalmazását illetően, mint az alapügyben – objektíve összehasonlítható helyzetben vannak.

25 Meg kell tehát vizsgálni, hogy közérdeken alapuló kényszerítő ok igazolja-e az olyan eltérő bánásmódot, mint amely az alapeljárásban felmerült.

26 Először is a teljes adóztatás biztosításának szükségességére vonatkozó érvet illetően meg kell állapítani, hogy az összefügg az adórendszer koherenciájára alapított érveléssel.

27 Márpedig, ahogyan a Bundesfinanzhof is kiemeli a VIII B 107/04 végzésében, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság hivatkozik, úgy tűnik, hogy az olyan eltérő bánásmódot, mint amely az alapeljárásban felmerült, nem igazolja az adórendszer koherenciája biztosításának szükségessége, mivel a részvényes – mint például P. Grønfeldt – vonatkozásában nincs közvetlen összefüggés az érintett adókedvezmény és e kedvezmény valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között (lásd e tekintetben a C-319/02. sz. Manninen-ügyben 2004. szeptember 7-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-7477. o.] 42. pontját és a C-292/04. sz., Meilicke és társai ügyben 2007. március 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-1835. o.] 26. pontját).

28 Egyébként a teljes adóztatással kapcsolatos érv lehetővé teszi ugyan annak megértését, hogy a jövedelmek 50%-os mentesítésének eljárásával kapcsolatos új szabályozást miért csak 2002-ben vezették be a belföldi illetőségű társaságban részesedéssel rendelkező részvényesek vonatkozásában. Mivel ugyanis az ilyen típusú társaságok 2000-ben még a korábbi teljes beszámítási eljárás keretében voltak a nyereségadónak alávetve, ennél fogva a német kormány által elérni kívánt „teljes adóztatás” a 2001-ben kifizetett osztalékok esetében valósult meg. Ezen érv azonban nem tekinthető relevánsnak azon eljárás mód magyarázatakor, ahogyan a külföldi illetőségű társaságban részesedéssel rendelkező részvényeseket a 2001-es évben kezelték. Ilyen esetben a német kormány által elérni kívánt „teljes adóztatás” semmiképpen nem érhető el, mivel a külföldi illetőségű társaság nyeresége után másik tagállamban kell adót fizetni.

29 Ezen értelmezést nem érinti az a német kormány által hivatkozott körülmény, miszerint az érintett részvényes azt követően ruházhatja át a részesedését, hogy a társaság éveken át fel nem osztott nyereséget halmozott fel. Ugyanis függetlenül attól, hogy felhalmozták-e a nyereséget, vagy sem, olyan részvényes esetében, mint P. Grønfeldt, nem lehet megvalósítani a német kormány által elérni kívánt „teljes adóztatást”.

30 A Bírósághoz benyújtott iratok tehát nem támasztják alá, hogy e „teljes adóztatás” biztosításához szükséges volt az a döntés, hogy 2001-ben a részvényes által elért árfolyamnyereség adóküszöbének megállapításához a külföldi illetőségű társaság tőkéjében való 10%-os részesedés helyett az 1%-os részesedést tekintik kritériumnak.

31 A fentiekből következik, hogy az olyan eltérő bánásmódot, mint amely az alapeljárásban felmerült, nem igazolhatja annak szükségessége, hogy biztosítani kell az adórendszer koherenciáját.

32 Másodszor azon érvet illetően, miszerint annak a tagállamnak, amelynek célja, hogy hosszú távon összeegyeztethetővé tegye a társasági adóra vonatkozó nemzeti szabályozást a közösségi joggal, és eltörölje az esetleges hátrányos megkülönböztetéseket, bizonyos mozgástérrel kell rendelkeznie az átmeneti szabályozás végrehajtása során, emlékeztetni kell arra, hogy e mozgástérrel mindig korlátozza az alapvető szabadságok és – különösen az alapeljárást illetően – a tőke szabad mozgásának tiszteletben tartása.

33 Márpedig még abban az esetben is, ha az olyan átmeneti szabályozás, mint az alapeljárásbeli, a belföldi illetőségű társaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség adóztatását illetően arra való jogos törekvésként értelmezhető, hogy biztosítsák a korábbi szabályozásról az új szabályozásra való zökkenőmentes áttérést, e körülmény önmagában – a külföldi illetőségű társaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség adóztatásának rovására – nem igazolhatja az olyan eltérő bánásmódot, mint amely az alapeljárásban felmerült.

34 A Bírósághoz benyújtott iratokból tehát kitűnik, hogy nem igazolja közérdeken alapuló kényszerítő ok az olyan eltérő bánásmódot, mint amely az alapeljárásban felmerült.

35 Következésképpen az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre adandó válasz az, hogy az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapeljárásban felmerült, és amely szerint a másik tagállamban letelepedett tőketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség 2001-ben már akkor is adóköteles volt, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság tőkéjében közvetlenül vagy közvetve legalább 1%-os részesedéssel rendelkezett, míg a társasági adó tekintetében teljes körű adókötelezettséggel rendelkező, az elsőként említett tagállamban letelepedett tőketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség minden egyéb tekintetben azonos körülmények mellett 2001-ben csak legalább 10%-os mértékű jelentős részesedés esetén volt adóköteles.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az EK 56. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapeljárásban felmerült, és amely szerint a más tagállamban letelepedett tőketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség 2001-ben már akkor is adóköteles volt, ha az átruházó az utolsó öt évben a társaság tőkéjében közvetlenül vagy közvetve legalább 1%-os részesedéssel rendelkezett, míg a társasági adó tekintetében teljes körű adókötelezettséggel rendelkez?, az elsőként említett tagállamban letelepedett tőketársaságban fennálló részesedés átruházásából származó nyereség minden egyéb tekintetben azonos körülmények mellett 2001-ben csak legalább 10%-os mértékű jelentős részesedés esetén volt adóköteles.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.